

IZBA WYDAWCÓW PRASY: załącznik do opinii nt. ministerialnego projektu nowelizacji ustawy – Prawo prasowe (26.06.2009)

TEKST ORYGINALNY	Projekt nowelizacji – MKiDN, 06.2009	Proponowany zapis – wg projektu nowelizacji przedstawionego przez IWP
<p>Art. 1. Prasa, zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności wypowiedzi i urzeczywistnia prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej.</p>		<p>Art. 1. Prasa, zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności wypowiedzi i urzeczywistnia prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej.</p>
<p>Art. 2. Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwarzają prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.</p>	<p>l) art. 2. otrzymuje brzmienie:</p> <p>"Art. 2. Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej stwarzają prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.";</p>	<p>Art. 2. Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej stwarzają prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.</p>
<p>Art. 3. Pracownik poligrafii oraz kolportażu nie może ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób utrudniać drukowania i nabywania przyjętych przez przedsiębiorstwo do druku i rozpowszechniania dzienników, czasopism lub innych publikacji prasowych z powodu ich linii programowej albo treści.</p>		<p>Art. 3. Pracownik poligrafii, kolportażu oraz dostawcy usług internetowych, a także podmioty zajmujące się taką działalnością nie mogą ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób utrudniać drukowania, dystrybuowania lub sprzedawania dzienników, czasopism lub innych publikacji prasowych z powodu ich linii programowej albo treści.</p>
<p>Art. 3a. W zakresie prawa dostępu prasy do informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198).</p>		<p>Art. 3a. W zakresie prawa dostępu dziennikarzy do informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198).</p>
<p>Art. 4. 1. Przedsiębiorcy i podmioty niezaliczone do sektora finansów publicznych oraz nie działające w celu osiągnięcia zysku są obowiązane do udzielenia prasie informacji o swojej działalności, o ile na podstawie odrębnych przepisów informacja nie jest objęta tajemnicą lub nie narusza prawa do prywatności.</p>		<p>Art. 4. 1. Przedsiębiorcy, stowarzyszenia, fundacje, spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe w zakresie, w jakim nie są zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej, są obowiązane do udzielenia dziennikarzowi informacji o swojej działalności, o ile na podstawie odrębnych przepisów informacja nie jest objęta tajemnicą lub nie narusza prawa do prywatności.</p>

<p>2. (skreślony).</p> <p>3. W przypadku odmowy udzielenia informacji, na żądanie redaktora naczelnego, odmowę doręcza się zainteresowanej redakcji w formie pisemnej, w terminie trzech dni; odmowa powinna zawierać oznaczenie organu, jednostki organizacyjnej lub osoby, od której pochodzi, datę jej udzielenia, redakcję, której dotyczy, oznaczenie informacji będącej jej przedmiotem oraz powody odmowy.</p> <p>4. Odmowę, o której mowa w ust. 3, lub niezachowanie wymogów określonych w tym przepisie, można zaskarżyć do sądu administracyjnego w terminie 30 dni; w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji administracyjnych.</p> <p>5. (skreślony).</p> <p>6. (skreślony).</p>		<p>2. Skargę na bezczynność podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji, o którym mowa w ust. 1, dziennikarz może wnieść do właściwego sądu administracyjnego - po uprzednim wezwaniu na piśmie do udzielenia żądanej informacji – w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym upłynął termin wskazany w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy o której mowa w art. 3a, ale nie wcześniej niż po upływie czternastu dni od dnia złożenia wezwania.</p>
<p>Art. 5. 1. Każdy obywatel, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie.</p> <p>2. Nikt nie może być narażony na uszczerbek lub zarzut z powodu udzielenia informacji prasie, jeżeli działał w granicach prawem dozwolonych.</p>		<p>Art. 5. 1. Każdy obywatel, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie.</p> <p>2. Nikt nie może być narażony na uszczerbek lub zarzut z powodu udzielenia informacji prasie, jeżeli działał w granicach prawem dozwolonych.</p>
<p>Art. 6. 1. Prasa jest zobowiązana do prawdziwego przedstawiania omawianych zjawisk.</p> <p>2. Organy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze są obowiązane do udzielenia odpowiedzi na przekazaną im krytykę prasową bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.</p> <p>3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do związków zawodowych, organizacji samorządowych i innych organizacji społecznych w zakresie prowadzonej przez nie działalności publicznej.</p>	<p>2) wart. 6: a) ust.1. otrzymuje brzmienie: „1. Prasa jest zobowiązana do prawdziwego, rzetelnego i starannego przedstawiania omawianych zjawisk.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: "1a. Zadaniem prasy jest stwarzanie warunków do swobodnego kształtowania się opinii publicznej, w szczególności przez rzetelne informowanie, formułowanie ocen, zapewnianie jawności życia publicznego oraz umożliwianie wyrażania poglądów i stanowisk.”;</p>	<p>Art. 6. 1. Prasa jest zobowiązana do przedstawiania omawianych zjawisk z zachowaniem staranności i rzetelności.</p> <p>2. Organy państwowe, zarówno rządowe, jak i samorządowe, są obowiązane do udzielenia odpowiedzi na przekazaną im przez redaktora naczelnego krytykę prasową bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu siedmiu dni. W zakresie prawa do uzyskania odpowiedzi na krytykę stosuje się odpowiednio przepis art. 4 ust. 2.</p> <p>3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do partii i organizacji politycznych, związków zawodowych,</p>

<p>4. Nie wolno utrudniać prasie zbierania materiałów krytycznych ani w inny sposób tłumić krytyki.</p>		<p>organizacji samorządowych i innych organizacji społecznych, w szczególności organizacji pożytku publicznego, w zakresie prowadzonej przez nie działalności publicznej. 4. Nie wolno utrudniać prasie zbierania materiałów krytycznych ani w inny sposób tłumić krytyki.</p>
<p>Art. 7. 1. Ustawa reguluje prasową działalność wydawniczą i dziennikarską. 2. W rozumieniu ustawy: 1) prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środka masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską, 2) dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny lub przekaz za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu, 3) czasopismem jest druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu innego niż określony w pkt 2, 4) materiałem prasowym jest każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym, publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa, 5) dziennikarzem jest osoba zajmująca się redagowa-</p>	<p>3) w art. 7w ust. 2.:</p> <p>a) pkt 1-3 otrzymują brzmienie: „1) prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środka masowego przekazywania, o ile upowszechniają publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, w tym także publikacje prasowe ukazujące się w formie elektronicznej; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską, 2) dziennikiem jest publikacja prasowa ukazująca się częściej niż raz w tygodniu, 3) czasopismem jest publikacja prasowa ukazująca się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz W roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu innego niż określony w pkt 2”,</p> <p>b) po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9. Wydawcą jest podmiot organizujący działalność prasową, a w szczególności finansujący działalność redakcji i rozpowszechnianie publikacji prasowych, oraz powołujący redaktora naczelnego.”;</p>	<p>Art. 7. 1. Ustawa reguluje prasową działalność wydawniczą i dziennikarską. 2. W rozumieniu ustawy: 1) prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki, czasopisma, serwisy agencyjne, programy radiowe i telewizyjne oraz zarejestrowane przekazy internetowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środka masowego przekazywania, o ile upowszechniają publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, 2) dziennikiem jest informacyjny druk oraz zarejestrowany bądź koncesjonowany przekaz za pomocą dźwięku i/lub obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu, 3) czasopismem jest druk oraz zarejestrowany bądź koncesjonowany przekaz za pomocą dźwięku i/lub obrazu, także ten o charakterze informacyjnym, ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku, 4) materiałem prasowym jest każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym, publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa, 5) dziennikarzem jest osoba zajmująca się redagowa-</p>

<p>niem, tworzeniem lub przygotowywaniem materiałów prasowych, pozostająca w stosunku pracy z redakcją albo zajmująca się taką działalnością na rzecz i z upoważnienia redakcji,</p> <p>6) redaktorem jest dziennikarz decydujący lub współdecydujący o publikacji materiałów prasowych,</p> <p>7) redaktorem naczelnym jest osoba posiadająca uprawnienia do decydowania o całokształcie działalności redakcji,</p> <p>8) redakcją jest jednostka organizująca proces przygotowywania (zbierania, oceniania i opracowywania) materiałów do publikacji w prasie.</p>		<p>niem, tworzeniem lub przygotowywaniem materiałów prasowych, na rzecz i z upoważnienia redakcji, w szczególności pozostająca z redakcją w stosunku pracy,</p> <p>6) redaktorem jest dziennikarz decydujący lub współdecydujący o publikacji materiałów prasowych,</p> <p>7) redaktorem naczelnym jest osoba posiadająca uprawnienia do decydowania o całokształcie działalności redakcji,</p> <p>8) redakcją jest jednostka, w której organizowany jest proces przygotowywania materiałów do publikacji w prasie (zbieranie, ocenianie i opracowywanie).</p>
<p>Art. 8. 1. Wydawcą może być osoba prawna, fizyczna lub inna jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej. W szczególności wydawcą może być organ państwowy, przedsiębiorstwo państwowe, organizacja polityczna, związek zawodowy, organizacja spółdzielcza, samorządowa i inna organizacja społeczna oraz kościół i inny związek wyznaniowy.</p> <p>2. Organizacja polityczna, związek zawodowy, przedsiębiorstwo państwowe, organizacja spółdzielcza, samorządowa i inna organizacja społeczna oraz kościół i inny związek wyznaniowy może realizować uprawnienia wydawnicze bezpośrednio lub za pośrednictwem wydawnictw własnych, jak również innych wydawnictw, działających jako nakładca.</p>		<p>Art. 8. 1. Wydawcą druków prasowych, agencyjnych serwisów informacyjnych oraz zarejestrowanych przekazów internetowych może być osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej.</p> <p>2. Organ administracji rządowej lub jednostka samorządu terytorialnego nie może być bezpośrednio lub pośrednio wydawcą, o którym mowa w ust. 1, ani posiadać udziałów lub akcji w spółkach będących wydawcą.</p> <p>3. Wydawca może powierzyć wykonywanie czynności wydawcy, z wyjątkiem powoływania redaktora naczelnego oraz podejmowania decyzji o rozpowszechnieniu publikacji innemu podmiotowi działającemu jako nakładca.</p>
<p>Art. 9. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do:</p> <p>1) Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej "Monitor Polski" oraz innych urzędowych organów publikacyjnych,</p>	<p>4) art. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" oraz innych urzędowych organów publikacyjnych,</p> <p>2) Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej,</p> <p>3) Monitora Sądowego i Gospodarczego,</p> <p>4) Diariusza Sejmowego i własnych sprawozdań z działalności Sejmu i Senatu,</p>	<p>Art. 9. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do:</p> <p>1) Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" oraz innych urzędowych organów publikacyjnych,</p>

<p>2) Diariusza Sejmowego i własnych sprawozdań z działalności Sejmu i jego organów, a także wewnętrznych wydawnictw rad narodowych,</p> <p>3) orzecznictwa sądów oraz innych urzędowych publikacji o tym charakterze,</p> <p>4) wydawnictw prasowych obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzynarodowych, które na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych korzystają z prawa prowadzenia działalności wydawniczej.</p>	<p>5) Biuletynu Informacji Publicznej,</p> <p>6) orzecznictwa sądów oraz innych urzędowych publikacji o tym charakterze,</p> <p>7) wydawnictw prasowych obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzyresortowych, które na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych korzystają z prawa prowadzenia działalności wydawniczej";</p>	<p>2) Diariusza Sejmowego i własnych sprawozdań z działalności Sejmu i jego organów, a także wewnętrznych wydawnictw jednostek samorządu terytorialnego,</p> <p>3) orzecznictwa sądów oraz innych urzędowych publikacji o tym charakterze,</p> <p>3a) Biuletynu Informacji Publicznej</p> <p>4) wydawnictw prasowych obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzynarodowych, które na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych korzystają z prawa prowadzenia działalności wydawniczej.</p>
<p>Art. 10. 1. Zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu. Dziennikarz ma obowiązek działania zgodnie z etyką zawodową i zasadami współżycia społecznego, w granicach określonych przepisami prawa.</p> <p>2. Dziennikarz, w ramach stosunku pracy, ma obowiązek realizowania ustalonej w statucie lub regulaminie redakcji, w której jest zatrudniony, ogólnej linii programowej tej redakcji.</p> <p>3. Działalność dziennikarza sprzeczna z ust. 2 stanowi naruszenie obowiązku pracowniczego.</p>	<p>5) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu. Dziennikarz ma obowiązek działania zgodnie z etyką zawodową, zasadami współżycia społecznego i interesem publicznym, w granicach określonych przepisami obowiązującego prawa";</p>	<p>Art. 10. 1. Dziennikarz ma obowiązek działania w granicach określonych przepisami prawa zgodnie z etyką zawodową i dobrymi obyczajami.</p> <p>2. Dziennikarz, w ramach stosunku pracy, ma obowiązek realizowania ogólnej linii programowej redakcji ustalonej w szczególności w umowie o pracę, statucie lub regulaminie redakcji, w której jest zatrudniony.</p>
<p>Art. 11. 1. Dziennikarz jest uprawniony do uzyskiwania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 4.</p> <p>2. Informacji w imieniu jednostek organizacyjnych są obowiązani udzielać kierownicy tych jednostek, ich zastępcy, rzecznicy prasowi lub inne upoważnione osoby, w granicach obowiązków powierzonych im w tym zakresie.</p> <p>3. Kierownicy jednostek organizacyjnych są obowiązani umożliwiać dziennikarzom nawiązanie kontaktu z pracownikami oraz swobodne zbieranie wśród nich informacji i opinii.</p> <p>4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa organizację i zadania rzeczników prasowych w urzędach organów administracji rządowej.</p>	<p>6) w art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa organizację i zadania rzeczników prasowych w urzędach organów administracji rządowej, kierując się charakterem pracy wykonywanej przez rzeczników i potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań.”;</p>	<p>Art. 11. 1. Dziennikarz jest uprawniony do uzyskiwania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 4.</p> <p>2. Informacji w imieniu jednostek organizacyjnych są obowiązani udzielać kierownicy tych jednostek, ich zastępcy, rzecznicy prasowi lub inne upoważnione osoby, w granicach obowiązków powierzonych im w tym zakresie.</p> <p>3. Kierownicy jednostek organizacyjnych są obowiązani umożliwiać dziennikarzom nawiązanie kontaktu z pracownikami oraz swobodne zbieranie wśród nich informacji i opinii.</p> <p>4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa organizację i zadania rzeczników prasowych w urzędach organów administracji rządowej.</p>

<p>Art. 12. 1. Dziennikarz jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachować szczególną staranność i rzetelność przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych, zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych wiadomości lub podać ich źródło, 2) chronić dobra osobiste, a ponadto interesy działających w dobrej wierze informatorów i innych osób, które okazują mu zaufanie, 3) dbać o poprawność języka i unikać używania wulgaryzmów. <p>2. Dziennikarzowi nie wolno prowadzić ukrytej działalności reklamowej wiążącej się z uzyskaniem korzyści majątkowej bądź osobistej od osoby lub jednostki organizacyjnej zainteresowanej reklamą.</p>		<p>Art. 12. 1. Dziennikarz jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachować staranność i rzetelność przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych, zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych informacji lub podać ich źródło, 2) chronić interesy i dobra osobiste działających w dobrej wierze informatorów i innych osób, które okazały mu zaufanie, 3) dbać o poprawność języka i unikać używania wulgaryzmów. <p>2. Dziennikarzowi nie wolno prowadzić ukrytej działalności reklamowej wiążącej się z uzyskaniem korzyści majątkowej bądź osobistej od osoby lub jednostki organizacyjnej zainteresowanej reklamą.</p>
<p>Art. 13. 1. Nie wolno wypowiadać w prasie opinii co do rozstrzygnięcia w postępowaniu sądowym przed wydaniem orzeczenia w I instancji.</p> <p>2. Nie wolno publikować w prasie danych osobowych i wizerunku osób, przeciwko którym toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe, jak również danych osobowych i wizerunku świadków, pokrzywdzonych i poszkodowanych, chyba że osoby te wyrażą na to zgodę.</p> <p>3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, nie narusza przepisów innych ustaw. Właściwy prokurator lub sąd może zezwolić, ze względu na ważny interes społeczny, na ujawnienie danych osobowych i wizerunku osób, przeciwko którym toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe.</p>		<p>Art. 13. 1. Nie wolno wypowiadać w prasie opinii co do rozstrzygnięcia w postępowaniu sądowym przed wydaniem orzeczenia w I instancji. Dozwolone jest jednak publikowanie opinii organów procesowych oraz stron i innych uczestników postępowania sądowego lub przygotowawczego, jak również ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników.</p> <p>2. Nie wolno publikować w prasie danych osobowych i wizerunku osób, przeciwko którym toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe, zarówno karne, jak cywilne, oraz danych osobowych i wizerunku świadków, pokrzywdzonych i poszkodowanych, chyba że osoby te wyrażą na to zgodę.</p> <p>3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, nie narusza przepisów innych ustaw. Właściwy prokurator lub sąd może zezwolić, ze względu na ważny interes społeczny, na ujawnienie danych osobowych i wizerunku osób, przeciwko którym toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe.</p> <p>4. Ograniczenie o którym mowa w ust. 2 nie ma zastosowania w przypadkach gdy ujawnienie danych</p>

		<p>osobowych i wizerunku jest usprawiedliwione ze względu na szczególnie ważny interes publiczny.</p> <p>5. Za usprawiedliwione ze względu na szczególnie ważny interes publiczny przyjmuje się publikację danych osobowych i wizerunku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osób prowadzących działalność polityczną lub funkcjonariuszy publicznych przeciwko którym prowadzone jest postępowanie karne, lub 2) osób pełniących funkcje publiczne przeciwko którym prowadzone jest postępowanie karne w związku z wykonywaniem tych funkcji 3) osób powszechnie znanych z uwagi na prowadzoną przez nie działalność twórczą, zawodową, społeczną lub publiczną przeciwko którym prowadzone jest postępowanie karne.
<p>Art. 14. 1. Publikowanie lub rozpowszechnianie w inny sposób informacji utrwalonych za pomocą zapisów fonicznych i wizualnych wymaga zgody osób udzielających informacji.</p> <p>2. Dziennikarz nie może odmówić osobie udzielającej informacji autoryzacji dosłownie cytowanej wypowiedzi, o ile nie była ona uprzednio publikowana.</p> <p>3. Osoba udzielająca informacji może z ważnych powodów społecznych lub osobistych zastrzec termin i zakres jej opublikowania.</p> <p>4. Udzielenia informacji nie można uzależniać, z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2, od sposobu jej skomentowania lub uzgodnienia tekstu wypowiedzi dziennikarskiej.</p> <p>5. Dziennikarz nie może opublikować informacji, jeżeli osoba udzielająca jej zastrzegła to ze względu na tajemnicę służbową lub zawodową.</p> <p>6. Nie wolno bez zgody osoby zainteresowanej publikować informacji oraz danych dotyczących prywatnej sfery życia, chyba że wiąże się to bezpośrednio</p>	<p>7) w art. 14:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Publikowanie lub rozpowszechnianie w inny sposób informacji utrwalonych za pomocą zapisów fonicznych lub wizualnych wymaga zgody osób udzielających informacji,</p> <p>2. Dziennikarz nie może odmówić osobie udzielającej informacji autoryzacji dosłownie cytowanej wypowiedzi, o ile nie była ona uprzednio publikowana. Osoba ta jest zobowiązana do niezwłocznego przekazania treści wypowiedzi w formie autoryzowanej:</p> <p>1) w odniesieniu do dzienników nie później niż w ciągu 3 dni,</p> <p>2) w odniesieniu do tygodników nie później niż w ciągu 7 dni”;</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</p> <p>„7. Nie uznaje się za autoryzację napisania na nowo swojej wypowiedzi lub zmiany treści wypowiedzi na przeciwną lub zaproponowania nowych pytań i nowych odpowiedzi.”;</p>	<p>Art. 14. 1. Publikowanie lub rozpowszechnianie w inny sposób informacji utrwalonych za pomocą zapisów fonicznych i wizualnych wymaga zgody osób udzielających informacji.</p> <p>2. Dziennikarz nie może odmówić osobie udzielającej informacji autoryzacji dosłownie cytowanej wypowiedzi, o ile nie była ona uprzednio publikowana. Osoba ta jest zobowiązana do niezwłocznego przekazania autoryzowanej wypowiedzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w odniesieniu do dzienników nie później niż w ciągu 6 godzin od momentu przekazania do autoryzacji, chyba że strony ustalą inaczej, 2) w odniesieniu do czasopism nie później niż w ciągu 3 dni od momentu przekazania do autoryzacji, chyba że strony ustalą inaczej. <p>W razie braku autoryzacji dziennikarz jest uprawniony do opublikowania uzyskanej wypowiedzi.</p> <p>3. Udzielenia informacji nie można uzależniać od sposobu jej skomentowania lub uzgodnienia tekstu wypowiedzi dziennikarskiej.</p> <p>4. Nie wolno bez zgody osoby zainteresowanej</p>

<p>z działalnością publiczną danej osoby.</p>		<p>publikować informacji dotyczących prywatnej sfery życia, chyba że wiąże się to bezpośrednio z działalnością twórczą, zawodową lub publiczną danej osoby.</p> <p>5. Nie spełnia wymogów autoryzacji przekazanie nowej treści wypowiedzi lub zaproponowanie nowych pytań i przekazanie nowych odpowiedzi.</p>
<p>Art. 15. 1. Autorowi materiału prasowego przysługuje prawo zachowania w tajemnicy swego nazwiska.</p> <p>2. Dziennikarz ma obowiązek zachowania w tajemnicy:</p> <p>1) danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego, listu do redakcji lub innego materiału o tym charakterze, jak również innych osób udzielających informacji opublikowanych albo przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie powyższych danych,</p> <p>2) wszelkich informacji, których ujawnienie mogłoby naruszać chronione prawem interesy osób trzecich.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również innych osób zatrudnionych w redakcjach, wydawnictwach prasowych i innych prasowych jednostkach organizacyjnych.</p>	<p>8) w art. 15:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Autorowi materiału prasowego przysługuje prawo zachowania w tajemnicy danych pozwalających na jego identyfikację,</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Za treść publikowanych materiałów prasowych i listów do redakcji, których autorstwo lub źródło zawartych w nich informacji pozostaje w tajemnicy, odpowiada redaktor naczelny na zasadach określonych w art. 25 ust. 4.”;</p>	<p>Art. 15. 1. Autorowi materiału prasowego przysługuje prawo zachowania w tajemnicy swego nazwiska.</p> <p>2. Dziennikarz ma obowiązek zachowania w tajemnicy:</p> <p>1) danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego lub innego materiału o tym charakterze, jak również innych osób udzielających informacji opublikowanych albo przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie powyższych danych,</p> <p>2) wszelkich informacji, które zostały dziennikarzowi przekazane z zastrzeżeniem poufności</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również osób zatrudnionych w redakcjach, wydawnictwach prasowych i innych prasowych jednostkach organizacyjnych.</p>
<p>Art. 16. 1. Dziennikarz jest zwolniony od zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 15 ust. 2, w razie gdy informacja, materiał prasowy, list do redakcji lub inny materiał o tym charakterze dotyczy przestępstwa określonego w art. 254 Kodeksu karnego albo autor lub osoba przekazująca taki materiał wyłącznie do wiadomości dziennikarza wyrazi zgodę na ujawnienie jej nazwiska lub tego materiału.</p> <p>2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również innych osób zatrudnionych w redakcjach, wydawnictwach prasowych i innych prasowych jednostkach organizacyjnych.</p> <p>3. Redaktor naczelny powinien być w niezbędnych</p>	<p>9) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dziennikarz jest zwolniony od zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 15 ust. 2, w razie gdy informacja, materiał prasowy, list do redakcji lub inny materiał o tym charakterze dotyczy przestępstwa określonego w art. 240 § 1 Kodeksu karnego albo autor lub osoba przekazująca taki materiał wyłącznie do wiadomości dziennikarza wyrazi zgodę na ujawnienie jej nazwiska lub tego materiału.”;</p>	<p>Art. 16. 1. Dziennikarz jest zwolniony od zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 15 ust. 2, w razie gdy informacja, materiał prasowy, list do redakcji lub inny materiał o tym charakterze dotyczy przestępstwa określonego w art. 240 Kodeksu karnego albo autor lub osoba przekazująca taki materiał wyłącznie do wiadomości dziennikarza wyrazi zgodę na ujawnienie jej nazwiska lub tego materiału.</p> <p>2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób o których mowa w art. 15 ust. 3.</p> <p>3. Redaktor bezpośrednio nadrzędny nad dziennikarzem albo redaktor naczelny powinni być w niezbędnych granicach poinformowani o sprawach</p>

<p>granicach poinformowany o sprawach związanych z tajemnicą zawodową dziennikarza; powierzona mu informację albo inny materiał może ujawnić jedynie w wypadkach określonych w ust. 1.</p>		<p>związanych z tajemnicą zawodową dziennikarza; powierzona im informację albo inny materiał mogą oni ujawnić jedynie w wypadkach określonych w ust. 1.</p>
<p>Art. 17. 1. Tworzy się Radę Prasową. 2. Rada Prasowa działa przy Prezesie Rady Ministrów. Członków Rady powołuje Prezes Rady Ministrów na okres 3 lat. 3. Rada Prasowa wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę oraz sekretarza Rady. 4. Rada Prasowa ma charakter opiniodawczy i wnioskujący w sprawach dotyczących prasy i jej roli w życiu społeczno-politycznym kraju. 5. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa tryb powoływania i działania Rady Prasowej oraz nadaje jej statut. 6. W składzie Rady Prasowej powinny być reprezentowane stowarzyszenia i związki dziennikarskie lub zrzeszające dziennikarzy.</p>	<p>10) uchyla się rozdział 3;</p>	<p>Art. 17. (skreślony)</p>
<p>Art. 18. (skreślony).</p>		<p>Art. 18. (skreślony).</p>
<p>Art. 19. (skreślony).</p>		<p>Art. 19. (skreślony).</p>
<p>Art. 20. 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie wojewódzkim właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej "organem rejestracyjnym". Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy. 2. Wniosek o rejestrację, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać: 1) tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedzibę i dokładny adres redakcji, 2) dane osobowe redaktora naczelnego, 3) określenie wydawcy, jego siedzibę i dokładny adres, 4) częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma.</p>	<p>11) art. 20: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej "organem rejestracyjnym". Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.”; b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Jeżeli dziennik lub czasopismo posiada również postać elektroniczną należy niezwłocznie powiadomić o tym organ rejestrujący.”;</p>	<p>Art. 20. 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej "organem rejestracyjnym". Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy. 2. Wniosek o rejestrację, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać: 1) tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedzibę i dokładny adres redakcji, 2) dane osobowe redaktora naczelnego, 3) określenie wydawcy, jego siedzibę i dokładny adres, 4) częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma.</p>

<p>3. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru sąd uzasadnia tylko na wniosek.</p> <p>4. Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie rozstrzygnął wniosku o rejestrację w ciągu 30 dni od jego zgłoszenia.</p> <p>5. O zmianie danych, o których mowa w ust. 2, należy zawiadomić niezwłocznie organ rejestracyjny.</p>		<p>3. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru sąd uzasadnia tylko na wniosek.</p> <p>4. Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie rozstrzygnął wniosku o rejestrację w ciągu 30 dni od jego zgłoszenia.</p> <p>5. O zmianie danych, o których mowa w ust. 2, należy zawiadomić niezwłocznie organ rejestracyjny.</p>
	<p>12) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu: "Art. 20a Publikacje prasowe ukazujące się wyłącznie w formie elektronicznej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 20.";</p>	
<p>Art. 21. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji, jeżeli wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 20 ust. 2, lub jej udzielenie stanowiłoby naruszenie prawa do ochrony nazwy istniejącego już tytułu prasowego.</p>		<p>Art. 21. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji, jeżeli wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 20 ust. 2, lub jej udzielenie stanowiłoby naruszenie prawa do zarejestrowanego tytułu prasowego.</p>
<p>Art. 22. Organ rejestracyjny może zawiesić wydawanie dziennika lub czasopisma na czas określony, nie dłuższy niż rok, jeżeli w ciągu roku co najmniej trzykrotnie w tym dzienniku lub czasopiśmie zostało popełnione przestępstwo.</p>		<p>Art. 22. (skreślony)</p>
<p>Art. 23. Rejestracja dziennika lub czasopisma traci ważność w razie niewydania dziennika lub czasopisma przez okres roku od dnia nabycia uprawnień do ich wydawania na czas nie oznaczony lub przerwy w ich wydawaniu przez okres roku, jeżeli redakcja nie wystąpiła o zachowanie rejestracji.</p>		<p>Art. 23. Rejestracja dziennika lub czasopisma traci ważność w razie niewydania dziennika lub czasopisma przez okres roku od dnia nabycia uprawnień do ich wydawania na czas nie oznaczony lub przerwy w ich wydawaniu przez okres roku, jeżeli redakcja nie wystąpiła o zachowanie rejestracji.</p>
<p>Art. 23a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia rejestru dzienników i czasopism.</p>	<p>13) art. 23a otrzymuje brzmienie: "Art. 23a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia rejestru dzienników i czasopism, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i przejrzystości danych zawartych w rejestrze.";</p>	<p>Art. 23a. Minister właściwy ds. sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia rejestru dzienników i czasopism.</p>
<p>Art. 24. Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do działalności anteno-</p>	<p>14) art. 24 otrzymuje brzmienie: "Art. 24 Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do działalności antenowej nadawców</p>	<p>Art. 24. Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do radia</p>

<p>wej Komitetu do Spraw Radia i Telewizji "Polskie Radio i Telewizja" oraz do działalności Polskiej Agencji Prasowej i Polskiej Kroniki Filmowej, których działalność regulują odrębne przepisy.</p>	<p>radiowych i telewizyjnych oraz do działalności Polskiej Agencji Prasowej, których działalność regulują odrębne przepisy.";</p>	<p>i telewizji, których działalność regulują odrębne przepisy.</p>
<p>Art. 25. 1. Redakcją kieruje redaktor naczelny. 2. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma może być osoba, która ma pełną zdolność do czynności prawnych, posiada obywatelstwo polskie i nie jest pozbawiona praw publicznych. 3. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia odbywania kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzykrotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie - Prawo prasowe. Organ rejestracyjny w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić redaktora naczelnego od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego. 4. Redaktor naczelny odpowiada za treść przygotowywanych przez redakcję materiałów prasowych oraz za sprawy redakcyjne i finansowe redakcji w granicach określonych w statucie lub właściwych przepisach. Jest również obowiązany do dbania o poprawność języka materiałów prasowych oraz przeciwdziałania jego wulgaryzacji. 4a. W wypadku gdy redaktor naczelny uzyskuje immunitet procesowy, obowiązany jest wskazać redaktora, który ponosi odpowiedzialność określoną w art. 49a. 5. Redaktora naczelnego powołuje i odwołuje wydawca, organ założycielski wydawnictwa lub inny właściwy organ. 6. Przy redakcji działa kolegium redakcyjne, jeżeli statut redakcji lub właściwe przepisy tak stanowią. 7. Przy redakcji może też działać rada redakcyjna (programowa, naukowa), jako organ opiniotwórczo-doradczy redaktora naczelnego.</p>	<p>15) w art. 25 w ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia odbywania kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzykrotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie -Prawo prasowe. Organ rejestracyjny w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić redaktora naczelnego od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego.";</p>	<p>Art. 25. 1. Redakcją kieruje redaktor naczelny. 2. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma może być osoba, która ma pełną zdolność do czynności prawnych, posiada obywatelstwo polskie i nie jest pozbawiona praw publicznych. 3. Redaktor naczelny odpowiada za treść przygotowywanych przez redakcję materiałów prasowych oraz za sprawy redakcyjne i finansowe redakcji w granicach określonych w statucie, regulaminie lub właściwych przepisach. 4. Redaktora naczelnego powołuje i odwołuje właściwy wydawca lub nadawca.</p>

<p>Art. 26. (skreślony).</p>		<p>Art. 26. (skreślony).</p>
<p>Art. 27. 1. Na każdym egzemplarzu druków periodycznych, serwisów agencyjnych oraz innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu, 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego, 3) miejsce i datę wydania, 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy, 5) (skreślony), 6) międzynarodowy znak informacyjny, 7) bieżącą numerację. <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do nagrań radiowych i telewizyjnych oraz kronik filmowych.</p>	<p>16) w art. 27:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) Międzynarodowy Znormalizowany Numer Wydawnictw Ciągłych (ISSN),”</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepis ust. 1 pkt 1-3 i 7 stosuje się do publikacji prasowych wydawanych w formie elektronicznej.”;</p>	<p>Art. 27. 1. Na każdym egzemplarzu wydania druków periodycznych, serwisów agencyjnych, innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu, 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego, 3) miejsce i datę wydania, 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy, 5) (skreślony), 6) międzynarodowy znak informacyjny, 7) bieżącą numerację. <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do nagrań radiowych i telewizyjnych oraz innych środków masowego komunikowania, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1.</p>
<p>Art. 28-30. (skreślone).</p>		<p>Art. 28-30. (skreślone).</p>
<p>Art. 31. Na wniosek zainteresowanej osoby fizycznej, prawnej lub innej jednostki organizacyjnej redaktor naczelny redakcji właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie wiadomości nieprawdziwej lub nieścisłej, 2) rzeczową odpowiedź na stwierdzenie zagrażające dobrom osobistym. 	<p>17) art. 31 otrzymuje następujące brzmienie: "Art.31. 1. sprostowanie jest formalnym zaprzeczeniem lub wniesieniem zastrzeżeń do wiadomości zawartej w prasie. 2. Na wniosek bezpośrednio zainteresowanej osoby fizycznej, prawnej lub innej jednostki organizacyjnej redaktor naczelny redakcji właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie: 1) rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie wiadomości nieprawdziwej lub nieścisłej, 2) rzeczowe sprostowanie na stwierdzenie zagrażające dobrom osobistym.</p>	<p>Art. 31. Na wniosek zainteresowanej osoby fizycznej, prawnej lub innej jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej redaktor naczelny właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie rzeczowe sprostowanie, odnoszące się do zamieszczonej w materiale prasowym informacji, która jest nieprawdziwa lub nieścisła.</p>
<p>Art. 32. 1. Sprostowanie lub odpowiedź należy opublikować w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dzienniku - w ciągu 7 dni od dnia otrzymania spro- 	<p>18) art. 32: "Art. 32. 1. Sprostowanie należy opublikować w: 1) dzienniku -w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprostowania,</p>	<p>Art. 32. 1. Sprostowanie należy opublikować w: 1) dzienniku – w ciągu 7 dni od dnia otrzymania sprostowania,</p>

<p>stowania lub odpowiedzi,</p> <p>2) czasopiśmie - w najbliższym lub jednym z dwóch następujących po nim przygotowywanych do druku numerów,</p> <p>3) innym niż dziennik przekazuje za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu - w najbliższym analogicznym przekazie, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania sprostowania lub odpowiedzi.</p> <p>2. Sprostowanie lub odpowiedź dotyczące wiadomości lub stwierdzenia zamieszczonych w kronice filmowej należy opublikować, na koszt wydawcy kroniki filmowej, w ciągu miesiąca, w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym; informacja o tym powinna być podana w najbliższej kronice filmowej.</p> <p>3. Sprostowanie lub odpowiedź należy dodatkowo opublikować w odpowiednim dzienniku, w ciągu miesiąca, na wniosek zainteresowanej osoby, na koszt wydawcy, gdy możliwy termin opublikowania sprostowania lub odpowiedzi przekracza 6 miesięcy.</p> <p>4. Terminy, o których mowa w ust. 1-3, nie mają zastosowania, jeżeli strony na piśmie umówiły się inaczej.</p> <p>5. Sprostowanie w drukach periodycznych powinno być opublikowane lub przynajmniej zasygnalizowane w tym samym dziale równorzędną czcionką oraz pod widocznym tytułem; w pozostałych publikacjach powinno być nadane w zbliżonym czasie i w analogicznym programie.</p> <p>6. W tekście nadesłanego sprostowania lub odpowiedzi nie wolno bez zgody wnioskodawcy dokonać skrótów ani innych zmian, które by osłabiały jego znaczenie lub zniekształcały intencję autora sprostowania; tekst sprostowania nie może być komentowany w tym samym numerze lub audycji; nie odnosi się to do odpowiedzi; nie wyklucza to jednak prostej zapowiedzi polemiki lub wyjaśnień.</p> <p>7. Tekst sprostowania lub odpowiedzi nie może być dłuższy od dwukrotnej objętości fragmentu materiału prasowego, którego dotyczy; redaktor naczelny nie może</p>	<p>2) czasopiśmie -w najbliższym po doręczeniu sprostowania numerze przekazany do druku,</p> <p>3) innej publikacji prasowej -w najbliższym analogicznym przekazie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprostowania.</p> <p>2. Sprostowanie dotyczące wiadomości lub stwierdzenia zamieszczonych w kronice filmowej należy opublikować, na koszt wydawcy kroniki filmowej, w terminie miesiąca, w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym; informacja o tym powinna być podana w najbliższej kronice filmowej.</p> <p>3. Sprostowanie należy dodatkowo opublikować w odpowiednim dzienniku, w terminie miesiąca, na wniosek zainteresowanej osoby, na koszt wydawcy, gdy możliwy termin opublikowania sprostowania przekracza 6 miesięcy.",</p> <p>4. Terminy, o których mowa w ust. 1-3, nie mają zastosowania, jeżeli strony na piśmie umówiły się inaczej.</p> <p>5. Sprostowanie w drukach periodycznych powinno być opublikowane lub przynajmniej zasygnalizowane w tym samym dziale, czcionką standardową dla danego tytułu, umieszczoną pod widocznym tytułem; w pozostałych publikacjach powinno być nadane w zbliżonym czasie i w analogicznym programie.</p> <p>6. W tekście nadesłanego sprostowania z zastrzeżeniem wynikającym z innych ustaw, nie wolno bez zgody wnioskodawcy dokonać skrótów ani innych zmian, które by osłabiały jego znaczenie lub zniekształcały intencję autora sprostowania; tekst sprostowania nie może być komentowany w tym samym numerze lub audycji; nie wyklucza to jednak prostej zapowiedzi polemiki lub wyjaśnień.</p> <p>7. Tekst sprostowania nie może być dłuższy od dwukrotnej objętości fragmentu materiału prasowego, którego dotyczy.</p>	<p>2) czasopiśmie – w najbliższym lub jednym z dwóch następujących po nim przygotowanych do druku numerów.</p> <p>2. W przypadku audycji przekazywanej za pomocą dźwięku i/lub obrazu, sprostowanie należy opublikować w najbliższej analogicznej audycji, jednak nie później niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania sprostowania.</p> <p>3. W przypadku czasopism, które ukazują się rzadziej niż raz na 6 miesięcy, sprostowanie, na wniosek zainteresowanego, należy dodatkowo opublikować w ciągu miesiąca od dnia jego otrzymania, na koszt wydawcy, w odpowiednim dzienniku drukowanym o zasięgu ogólnokrajowym.</p> <p>4. Terminy, o których mowa w ust. 1-3, nie mają zastosowania, jeżeli strony na piśmie umówiły się inaczej.</p> <p>5. Sprostowanie w drukach periodycznych oraz na zarejestrowanych przekazach internetowych powinno być opublikowane lub przynajmniej zasygnalizowane w tym samym dziale równorzędną czcionką oraz pod widocznym tytułem „Sprostowanie”. W pozostałych publikacjach powinno być nadane w zbliżonym czasie i w analogicznej audycji.</p> <p>6. W tekście nadesłanego sprostowania, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z innych ustaw, nie wolno bez zgody wnioskodawcy dokonać skrótów ani innych zmian, które by osłabiały jego znaczenie lub zniekształcały intencję autora sprostowania.</p> <p>7. Tekst sprostowania nie może być dłuższy od dwukrotnej objętości fragmentu materiału prasowego, którego dotyczy. Redaktor naczelny nie może wymagać, aby sprostowanie było krótsze niż 900 znaków.</p>
---	--	---

<p>wymagać, aby sprostowanie lub odpowiedź były krótsze niż pół strony znormalizowanego maszynopisu.</p> <p>8. Ograniczenia, o których mowa w ust. 7, nie dotyczą sprostowania lub odpowiedzi pochodzących od naczelnych i centralnych organów państwowych, w tym pochodzących od naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, jeżeli zostały nadesłane przez rzecznika prasowego rządu.</p>		
<p>Art. 33. 1. Redaktor naczelny odmówi opublikowania sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 31, 2) zawierają treść karalną lub naruszają dobra osób trzecich, 3) ich treść lub forma nie jest zgodna z zasadami współżycia społecznego, 4) podważają fakty stwierdzone prawomocnym orzeczeniem. <p>2. Redaktor naczelny może odmówić opublikowania sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprostowanie lub odpowiedź nie dotyczy treści zawartych w materiale prasowym, 2) sprostowanie lub odpowiedź jest wystosowana przez osobę, której nie dotyczą fakty przytoczone w prostowanym materiale, chyba że sprostowania lub odpowiedzi, po śmierci osoby bezpośrednio zainteresowanej, dokonuje osoba zainteresowana w związku ze stosunkiem służbowym, wspólną pracą lub działalnością albo w związku z więzami pokrewieństwa lub powinowactwa, 3) sprostowanie odnosi się do wiadomości poprzednio sprostowanej, 4) sprostowanie lub odpowiedź została nadesłana po upływie miesiąca od dnia opublikowania materiału prasowego, chyba że zainteresowana osoba nie mogła zapoznać się wcześniej z treścią publikacji, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia opublikowania materiału prasowego, 	<p>19) Art. 33 otrzymuje brzmienie: „1. Redaktor naczelny odmówi opublikowania sprostowania, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 31, 2) zawierają treść karalną lub naruszają dobra osób trzecich, 3) ich treść lub forma nie jest zgodna z zasadami współżycia społecznego, 4) podważają fakty stwierdzone prawomocnym orzeczeniem. <p>2. Redaktor naczelny może odmówić opublikowania sprostowania, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprostowanie nie dotyczy treści zawartych w materiale prasowym, 2) sprostowanie jest wystosowane przez osobę, której nie dotyczą fakty przytoczone w prostowanym materiale, chyba że sprostowania, po śmierci osoby bezpośrednio zainteresowanej, dokonuje osoba zainteresowana w związku ze stosunkiem służbowym, wspólną pracą lub działalnością albo w związku z więzami pokrewieństwa lub powinowactwa, 3) sprostowanie odnosi się do wiadomości poprzednio sprostowanej, 4) sprostowanie zostało nadesłane po upływie miesiąca od dnia opublikowania materiału prasowego, chyba że zainteresowana osoba nie mogła zapoznać się wcześniej z treścią publikacji, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia opublikowania materiału prasowego, 5) sprostowanie nie jest zgodne z wymaganiami określonymi w art. 32 ust. 7 lub nie zostało podpisane w sposób umożliwiający redakcji identyfikację autora. <p>3. Odmawiając opublikowania sprostowania redaktor naczelny jest obowiązany przekazać niezwłocznie wnioskodawcy pisemne zawiadomienie o odmowie i jej przyczynach. Jeżeli odmowa nastąpiła z przyczyn wymienionych w ust. 1 oraz ust.</p>	<p>Art. 33. 1. Redaktor naczelny odmawia opublikowania sprostowania, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 31, 2) zawiera treść karalną lub naruszającą dobra osobiste osób trzecich, 3) jego treść lub forma nie jest zgodna z dobrymi obyczajami, 4) podważa fakty stwierdzone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją. <p>2. Redaktor naczelny może odmówić opublikowania sprostowania, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest wystosowane przez osobę, której nie dotyczą fakty przytoczone w materiale prasowym, w stosunku do którego przedstawia się sprostowanie, z wyjątkiem sprostowań dokonywanych po śmierci osoby bezpośrednio zainteresowanej przez inną osobę zainteresowaną w związku ze stosunkiem służbowym, wspólną pracą lub działalnością albo w związku z więzami pokrewieństwa lub powinowactwa, 2) odnosi się do informacji, co do której uprzednio opublikowane zostało sprostowanie, wyjaśnienie lub autokorekta redakcji 3) zostało nadesłane po upływie 15 dni od dnia opublikowania materiału prasowego, chyba że zainteresowana osoba nie mogła zapoznać się wcześniej z treścią tego materiału, nie później jednak niż w ciągu 1 miesiąca od dnia opublikowanego tego materiału,

<p>5) sprostowanie lub odpowiedź nie jest zgodna z wymaganiami określonymi w art. 32 ust. 7 lub nie została podpisana w sposób umożliwiający redakcji identyfikację autora.</p> <p>3. Odmawiając opublikowania sprostowania lub odpowiedzi redaktor naczelny jest obowiązany przekazać niezwłocznie wnioskodawcy pisemne zawiadomienie o odmowie i jej przyczynach. Jeżeli odmowa nastąpiła z przyczyn wymienionych w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1-3, należy wskazać fragmenty, które nie nadają się do publikacji; do poprawionego w ten sposób sprostowania lub odpowiedzi termin określony w ust. 2 pkt 4 biegnie na nowo od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie i jej przyczynach. Redakcja nie może odmówić zamieszczenia sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli zastosowano się do jej wskazań.</p> <p>4. Jeżeli zasadne sprostowanie nadesłane przez osobę zainteresowaną nie może być opublikowane z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, redaktor naczelny, za zgodą tej osoby, może zamieścić własne wyjaśnienie czyniące zadość funkcji sprostowania.</p> <p>5. Sprostowanie lub odpowiedź mogą być podpisane pseudonimem, gdy podstawą sprostowania lub odpowiedzi jest zagrożenie dobra związanego z pseudonimem; nazwisko podaje się wtedy tylko do wiadomości redakcji.</p>	<p>2 pkt 1-3, należy wskazać fragmenty, które nie nadają się do publikacji; do poprawionego w ten sposób sprostowania termin określony w ust. 2 pkt 4 biegnie na nowo od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie i jej przyczynach. Redakcja nie może odmówić zamieszczenia sprostowania, jeżeli zastosowano się do jej wskazań.</p> <p>4. Jeżeli zasadne sprostowanie nadesłane przez osobę zainteresowaną nie może być opublikowane z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, redaktor naczelny, za zgodą tej osoby, może zamieścić własne wyjaśnienie czyniące zadość funkcji sprostowania</p> <p>5. Sprostowanie może być podpisane pseudonimem, gdy podstawą sprostowania jest zagrożenie dobra związanego z pseudonimem; nazwisko podaje się wtedy tylko do wiadomości redakcji.";</p>	<p>4) nie jest zgodne z wymaganiami określonymi w art. 32 ust. 7 lub nie zostało podpisana w sposób umożliwiający redaktorowi naczelnemu identyfikację autora.</p> <p>3. Odmawiając opublikowania sprostowania redaktor naczelny jest obowiązany przekazać wnioskodawcy, w terminie 2 tygodni od jego otrzymania, pisemne zawiadomienie o odmowie i jej przyczynach. Jeżeli odmowa nastąpiła z przyczyn wymienionych w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 2, należy wskazać fragmenty, które naruszają wskazane przepisy. Do poprawionego w ten sposób sprawozdania termin określony w ust. 2 pkt 3 biegnie na nowo od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie publikacji i jej przyczynach.</p> <p>4. Redaktor naczelny nie może odmówić publikacji sprostowania, jeżeli wnioskodawca zastosował się do wszystkich wskazań zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>5. Jeżeli sprostowanie nadesłane przez osobę zainteresowaną nie może być opublikowane z przyczyn określonych w ust. 1-2, redaktor naczelny, za zgodą tej osoby, może zamieścić własne wyjaśnienie czyniące zadość funkcji sprostowania.</p> <p>6. Sprostowanie może być podpisane pseudonimem, jeżeli jego podstawą jest zagrożenie dobra związanego z tym pseudonimem. Nazwisko podaje się wówczas wyłącznie do wiadomości redaktora naczelnego.</p>
<p>Art. 34. 1. Redaktor naczelny jest obowiązany opublikować nieodpłatnie, w miejscu i w czasie właściwym ze względu na tematykę i na charakter publikacji, komunikat urzędowy pochodzący od naczelnych i centralnych organów państwowych, w tym pochodzący od naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, jeżeli został nadesłany przez rzecznika prasowego rządu</p>		<p>Art. 34. 1. Redaktor naczelny jest obowiązany opublikować, w miejscu i w czasie właściwym ze względu na tematykę i na charakter publikacji, komunikat urzędowy pochodzący od naczelnych i centralnych organów państwowych, w tym pochodzący od naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, jeżeli został nadesłany przez rzecznika prasowego rządu ze</p>

<p>ze wskazaniem, że publikacja jest obowiązkowa.</p> <p>2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydanych na podstawie ustaw obwieszczeń, uchwał lub zarządzeń pochodzących od organów administracji rządowej w województwie, nadesłanych w formie związanych komunikatów w celu ogłoszenia w dzienniku lub odpowiednim czasopiśmie na terenie jego działania; 2) komunikatów przekazywanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego w zakresie sytuacji kryzysowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590). <p>3. Komunikaty, o których mowa w ust. 1 i 2, należy opublikować, w uzgodnionym terminie, bez dokonywania zmian, zamieszczania uwag i zaprzeczeń, a w razie braku uzgodnienia terminu - w najbliższym przygotowanym wydaniu.</p>		<p>wskazaniem, że publikacja jest obowiązkowa.</p> <p>2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydanych na podstawie ustaw obwieszczeń, uchwał lub zarządzeń pochodzących od organów administracji rządowej w województwie, nadesłanych w formie związanych komunikatów w celu ogłoszenia w dzienniku lub odpowiednim czasopiśmie na terenie jego działania; 2) komunikatów przekazywanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego w zakresie sytuacji kryzysowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590). <p>3. Komunikaty, o których mowa w ust. 1 i 2, należy opublikować, w uzgodnionym terminie, bez dokonywania zmian, zamieszczania uwag i zaprzeczeń, a w razie braku uzgodnienia terminu - w najbliższym przygotowanym wydaniu.</p> <p>4. Komunikaty, o których mowa w ust. 1 i 2 publikowane są odpłatnie, z zastrzeżeniem komunikatów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, które publikowane są bezpłatnie.</p>
<p>Art. 35. 1. Redaktor naczelny dziennika jest obowiązany opublikować odpłatnie we wskazanym lub uzgodnionym terminie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawomocny wyrok sądu lub inne orzeczenie zawierające klauzulę o opublikowaniu, 2) ogłoszenie sądu lub innego organu państwowego. <p>2. Redaktor naczelny dziennika jest obowiązany opublikować nieodpłatnie, we wskazanym lub uzgodnionym terminie, list gończy.</p>		<p>Art. 35. 1. Redaktor naczelny dziennika jest obowiązany opublikować odpłatnie we wskazanym lub uzgodnionym terminie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawomocny wyrok sądu lub inne orzeczenie zawierające klauzulę o opublikowaniu, 2) ogłoszenie sądu lub innego organu państwowego. <p>2. Redaktor naczelny dziennika jest obowiązany opublikować nieodpłatnie, we wskazanym lub uzgodnionym terminie, list gończy.</p>
<p>Art. 36. 1. Prasa może zamieszczać odpłatne ogłoszenia i reklamy.</p> <p>2. Ogłoszenia i reklamy nie mogą być sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego.</p> <p>3. Ogłoszenia i reklamy muszą być oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, iż nie stanowią one materiału redakcyjnego.</p>		<p>Art. 36. 1. Prasa może zamieszczać odpłatne ogłoszenia i reklamy.</p> <p>2. Ogłoszenia i reklamy nie mogą być sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami.</p> <p>3. Ogłoszenia i reklamy muszą być oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, iż nie stanowią one materiału redakcyjnego.</p>

<p>4. Wydawca i redaktor mają prawo odmówić zamieszczenia ogłoszenia i reklamy, jeżeli ich treść lub forma jest sprzeczna z linią programową bądź charakterem publikacji.</p> <p>5. Na żądanie organów upoważnionych do tego na podstawie odrębnych przepisów wydawca lub redaktor są obowiązani do ujawniania posiadanych nazw i adresów przedsiębiorców lub osób fizycznych, zamieszczających odpłatne ogłoszenia lub reklamy w sprawach działalności gospodarczej. W tym wypadku art. 15 ust. 1 i 2 nie stosuje się.</p>		<p>4. Wydawca lub redaktor mają prawo odmówić zamieszczenia ogłoszenia i reklamy, jeżeli ich treść lub forma jest sprzeczna z linią programową bądź charakterem publikacji.</p> <p>5. Na żądanie organów upoważnionych do tego na podstawie odrębnych przepisów wydawca lub redaktor są obowiązani do ujawniania posiadanych nazw i adresów przedsiębiorców lub osób fizycznych, zamieszczających odpłatne ogłoszenia lub reklamy w sprawach działalności gospodarczej. W tym wypadku art. 15 ust. 1 i 2 nie stosuje się.</p>
<p>Art. 37. Do odpowiedzialności za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego stosuje się zasady ogólne, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p>		<p>Art. 37. Do odpowiedzialności za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego stosuje się zasady ogólne, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p>
<p>Art. 37a. W razie skazania za przestępstwo popełnione przez opublikowanie materiału prasowego, sąd może orzec jako karę dodatkową przepadek materiału prasowego.</p>		<p>Art. 37a. (skreślony)</p>
<p>Art. 37b. Sąd przekazuje właściwemu organowi rejestracyjnemu zawiadomienie o wyroku skazującym za przestępstwa, o których mowa w niniejszym rozdziale, niezwłocznie po uprawomocnieniu.</p>		<p>Art. 37b. (skreślony)</p>
<p>Art. 38. 1. Odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, którzy spowodowali opublikowanie tego materiału; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy. W zakresie odpowiedzialności majątkowej odpowiedzialność tych osób jest solidarna.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności cywilnej za naruszenie prawa spowodowane ujawnieniem materiału prasowego przed jego publika-</p>		<p>Art. 38. 1. Odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, która spowodowała opublikowanie tego materiału; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy. W zakresie odpowiedzialności majątkowej odpowiedzialność tych osób jest solidarna.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności cywilnej za naruszenie prawa spowodowane ujawnieniem materiału prasowego przed jego publika-</p>

cja.		cja.
<p>Art. 39. 1. Osoba zainteresowana może dochodzić roszczenia o opublikowanie sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli redaktor naczelny odmówił opublikowania sprostowania lub odpowiedzi albo są one niewystarczające bądź nie ukazały się w terminie określonym w art. 32 ust. 1-4.</p> <p>2. Roszczeń, o których mowa w ust. 1, nie można dochodzić po upływie roku od dnia opublikowania materiału prasowego.</p>	<p>20) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Osoba bezpośrednio zainteresowana może dochodzić roszczenia o opublikowanie sprostowania, jeżeli redaktor naczelny odmówił opublikowania sprostowania albo jest ono niewystarczające bądź nie ukazało się w terminie określonym w art. 32 ust. 1-4.”;</p>	<p>Art. 39. 1. Osoba zainteresowana może dochodzić roszczenia o opublikowanie sprostowania, jeżeli redaktor naczelny bezpodstawnie odmówił jego publikacji bądź też zostało ono opublikowane z naruszeniem przepisu art. 32.</p> <p>2. Roszczeń, o których mowa w ust. 1, nie można dochodzić po upływie 6 miesięcy od dnia opublikowania materiału prasowego.</p>
<p>Art. 40. (skreślony).</p>		<p>Art. 40. (skreślony)</p>
<p>Art. 41. Publikowanie zgodnych z prawdą i rzetelnych sprawozdań z jawnych posiedzeń Sejmu i rad narodowych oraz ich organów, a także publikowanie rzetelnych, zgodnych z zasadami współżycia społecznego ujemnych ocen dzieł naukowych lub artystycznych albo innej działalności twórczej, zawodowej lub publicznej służy realizacji zadań określonych w art. 1 i pozostaje pod ochroną prawa; przepis ten stosuje się odpowiednio do satyry i karykatury.</p>	<p>21) art. 41 otrzymuje brzmienie: "Art. 41 Publikowanie zgodnych z prawdą i rzetelnych sprawozdań z jawnych posiedzeń Sejmu i Senatu oraz organów jednostek samorządu terytorialnego, a także publikowanie rzetelnych, zgodnych z zasadami współżycia społecznego ujemnych ocen dzieł naukowych lub artystycznych. albo innej działalności twórczej, zawodowej lub publicznej służy realizacji zadań określonych w art. 1 i pozostaje pod ochroną prawa; przepis ten stosuje się odpowiednio do satyry i karykatury .”;</p>	<p>Art. 41. Publikowanie zgodnych z prawdą i rzetelnych sprawozdań z jawnych posiedzeń Zgromadzenia Narodowego, Sejmu i Senatu i ich organów oraz kolegialnych organów jednostek samorządu terytorialnego, a także publikowanie rzetelnych, zgodnych z dobrymi obyczajami ujemnych ocen dzieł naukowych lub artystycznych albo innej działalności twórczej, zawodowej lub publicznej służy realizacji zadań określonych w art. 1 i pozostaje pod ochroną prawa; przepis ten stosuje się odpowiednio do satyry i karykatury opublikowanych w prasie.</p> <p>Art. 41a. Nie ponosi odpowiedzialności cywilnej wydawca, autor, redaktor ani inna osoba, która spowodowała opublikowanie materiału prasowego, jeżeli dochowała ona obowiązku wskazanego w art. 12 ust. 1 i 2 a publikacja tego materiału jest usprawiedliwiona ze względu na interes publiczny.</p>
<p>Art. 42. 1. Redaktor nie ponosi odpowiedzialności za treść publikacji nadesłanych przez Polską Agencję Prasową oraz za treść komunikatów urzędowych, o których mowa w art. 34, jak również za treść orzeczeń i ogłoszeń, o których mowa w art. 35.</p> <p>2. Wydawca i redaktor nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam opublikowanych zgodnie z art. 36.</p>		<p>Art. 42. 1. Redaktor i redaktor naczelny nie ponoszą odpowiedzialności za treść publikacji nadesłanych przez agencje informacyjne i fotograficzne oraz za treść komunikatów urzędowych, o których mowa w art. 34, jak również za treść orzeczeń i ogłoszeń, o których mowa w art. 35.</p> <p>2. Wydawca, redaktor i redaktor naczelny nie ponoszą odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam</p>

<p>Art. 43. Kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia dziennikarza do opublikowania lub zaniechania opublikowania materiału prasowego albo do podjęcia lub zaniechania interwencji prasowej - podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p>		<p>Art. 43. 1. Kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia dziennikarza do opublikowania lub zaniechania opublikowania materiału prasowego albo do podjęcia lub zaniechania interwencji prasowej - podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 2. Tej samej karze podlega, kto używa przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby udzielającej informacji dziennikarzowi</p>
<p>Art. 44. 1. Kto utrudnia lub tłumi krytykę prasową - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. 2. Tej samej karze podlega, kto nadużywając swego stanowiska lub funkcji działa na szkodę innej osoby z powodu krytyki prasowej, opublikowanej w społecznie uzasadnionym interesie.</p>		<p>Art. 44. 1. Kto utrudnia lub tłumi krytykę prasową - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. 2. Tej samej karze podlega, kto nadużywając swego stanowiska lub funkcji działa na szkodę innej osoby z powodu krytyki prasowej, opublikowanej w społecznie uzasadnionym interesie.</p>
<p>Art. 45. Kto wydaje dziennik lub czasopismo bez rejestracji albo zawieszono - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>	<p>22) art. 45 otrzymuje brzmienie: "Art. 45 Kto wydaje dziennik lub czasopismo bez rejestracji albo zawieszono - podlega grzywnie.";</p>	<p>Art. 45. Kto wydaje druki periodyczne, które powinny być zarejestrowane, bez dokonania rejestracji - podlega grzywnie.</p>
<p>Art. 46 1. <i>Kto wbrew obowiązкови wynikającemu z ustawy uchyla się od opublikowania sprostowania lub odpowiedzi, o których mowa w art. 31, albo publikuje takie sprostowanie lub odpowiedź wbrew warunkom określonym w ustawie</i> - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. (ust. 1 niezgodny z Konstytucją w związku z art. 32 ust. 6 w zakresie, w jakim nie definiując pojęcia sprostowania i odpowiedzi, zakazuje pod groźbą kary komentowania tekstu sprostowania w tym samym numerze lub audycji, w której sprostowanie to zostało opublikowane - wyrok TK Dz.U. z 2004 r. Nr 111, poz. 1181)</p>	<p>23) art. 46 otrzymuje brzmienie: "1. Kto wbrew obowiązкови wynikającemu z ustawy uchyla się od opublikowania sprostowania, o którym mowa w art. 31, albo publikuje takie sprostowanie wbrew warunkom określonym w ustawie - podlega grzywnie.; 2. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.";</p>	<p>Art. 46. (skreślony)</p>

<p>2. [Jeżeli pokrzywdzonym jest osoba fizyczna,] ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego. (w ust. 2 zaznaczone wyrazy niezgodne z Konstytucją - wyrok TK, Dz.U. z 2005 r. Nr 39, poz. 377)</p>		
<p>Art. 47. Kto wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 34 i 35 uchyla się od opublikowania komunikatu urzędowego, ogłoszenia sądu lub innego organu państwowego, jak również listu gończego - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>	<p>24) art. 47 -49a otrzymują brzmienie: "Art. 47. Kto wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 34 i 35 uchyla się od opublikowania komunikatu urzędowego, ogłoszenia sądu lub innego organu państwowego, jak również listu gończego -podlega grzywnie.</p>	<p>Art. 47. Kto wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 34 i 35 uchyla się od opublikowania komunikatu urzędowego, ogłoszenia sądu lub innego organu państwowego, jak również listu gończego - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>
<p>Art. 48. Kto rozpowszechnia materiał prasowy objęty przypadkiem lub prasę zabezpieczoną jako dowód rzeczowy - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>	<p>Art. 48. Kto rozpowszechnia materiał prasowy objęty przypadkiem lub prasę zabezpieczoną jako dowód rzeczowy -podlega grzywnie.</p>	<p>Art. 48. Kto rozpowszechnia prasę zabezpieczoną jako dowód rzeczowy - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>
		<p>Art. 48a. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udostępnia informacji o której mowa w art. 4 ust. 1 lub nie udziela odpowiedzi na krytykę prasową – podlega grzywnie.</p>
<p>Art. 49. Kto narusza przepisy art. 3, 11 ust. 2, art. 14, 15 ust. 2 i art. 27 - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>	<p>Art. 49. Kto narusza przepisy art. 3, 11 ust. 2, art. 14, 15 ust. 2 i art. 27 -podlega grzywnie.</p>	<p>Art. 49. Kto narusza przepisy art. 3, 11 ust. 2, 15 ust. 2 i art. 27 - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>
<p>Art. 49a. Redaktor, który nieumyślnie dopuścił do opublikowania materiału prasowego zawierającego znamiona przestępstwa, o którym mowa w art. 37a - podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p>	<p>Art. 49a. Redaktor, który nieumyślnie dopuścił do opublikowania materiału prasowego zawierającego znamiona przestępstwa, o którym mowa w art. 37a -podlega grzywnie.";</p>	<p>Art. 49a. (skreślony)</p>
<p>Art. 50. Postępowanie w sprawach wynikających z niniejszej ustawy prowadzi się na zasadach określonych w odrębnych przepisach, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p>		<p>Art. 50. Postępowanie w sprawach wynikających z niniejszej ustawy prowadzi się na zasadach określonych w odrębnych przepisach, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p>

Art. 51. (skreślony).		Art. 51. (skreślony).
Art. 52. Roszczenia o opublikowanie sprostowania lub odpowiedzi, o których mowa w art. 39, podlegają rozpoznaniu przez sąd.	25) art. 52 otrzymuje brzmienie: "Art. 52. Roszczenia o opublikowanie sprostowania, o których mowa w art. 39, podlegają rozpoznaniu przez sąd.";	Art. 52. (skreślony)
<p>Art. 53. 1. Sprawy o przestępstwa określone w art. 43 i 44 podlegają rozpoznaniu przez sąd wojewódzki, a określone w art. 45-49a oraz o przestępstwa popełnione w prasie - przez sąd rejonowy.</p> <p>2. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć sądy rejonowe właściwe do rozpoznawania spraw o przestępstwa, o których mowa w art. 45-49a, oraz o przestępstwa popełnione w prasie - na obszarze właściwości danego sądu wojewódzkiego.</p> <p>3. W sprawach o przestępstwa popełnione przez opublikowanie materiału prasowego lub przestępstwa określone w niniejszej ustawie właściwość miejscową sądu ustala się według siedziby redakcji, a następnie wydawnictwa, a gdy ta siedziba nie jest znana lub znajduje się za granicą - według miejsca ujawnienia lub rozpowszechniania materiału prasowego. Jeżeli w tej samej sprawie wszczęto postępowanie w kilku sądach, właściwy jest ten sąd, w którym najpierw wszczęto postępowanie.</p>	<p>26) w art. 53 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie: „1. Sprawy o przestępstwa określone w art. 43 i 44 podlegają rozpoznaniu przez sąd okręgowy, a określone w art. 45-49a oraz o przestępstwa popełnione w prasie przez sąd rejonowy. 2. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć sądy rejonowe właściwe do rozpoznawania spraw o przestępstwa, o których mowa w art. 45-49a, oraz o przestępstwa popełnione w prasie - na obszarze właściwości danego sądu okręgowego, uwzględniając możliwości techniczne i organizacyjne sądów okręgowych oraz konieczność zapewnienia sprawnego i kompleksowego rozpoznania spraw.";</p>	<p>Art. 53. 1. Sprawy o przestępstwa określone w art. 43 i 44 podlegają rozpoznaniu przez sąd okręgowy, a określone w art. 45-49 oraz o przestępstwa popełnione w prasie - przez sąd rejonowy.</p> <p>2. Minister właściwy ds. sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć sądy rejonowe właściwe do rozpoznawania spraw o przestępstwa, o których mowa w art. 45-49a, oraz o przestępstwa popełnione w prasie - na obszarze właściwości danego sądu okręgowego.</p> <p>3. W sprawach o przestępstwa popełnione przez opublikowanie materiału prasowego lub przestępstwa określone w niniejszej ustawie właściwość miejscową sądu ustala się według siedziby redakcji, a następnie wydawnictwa, a gdy ta siedziba nie jest znana lub znajduje się za granicą - według miejsca ujawnienia lub rozpowszechniania materiału prasowego. Jeżeli w tej samej sprawie wszczęto postępowanie w kilku sądach, właściwy jest ten sąd, w którym najpierw wszczęto postępowanie.</p>
Art. 54. W razie odmowy wszczęcia postępowania karnego przeciwko dziennikarzowi o przestępstwo określone w ustawie oraz o przestępstwo popełnione w prasie lub inny czyn związany z wykonywaniem zawodu dziennikarskiego albo umorzenia takiego postępowania, sąd lub prokurator może przekazać sprawę do rozpoznania jedynie właściwemu sądowi dziennikarskiemu.		Art. 54. (skreślony)
Art. 54a. W razie uniewinnienia lub umorzenia postępowania z powodu braku w czynie popełnionym znamion czynu zabronionego, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości rzeczywiście poniesionych strat.		Art. 54a. W razie uniewinnienia lub umorzenia postępowania z powodu braku w czynie popełnionym znamion czynu zabronionego, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości rzeczywiście poniesionych strat.
Art. 54b. Przepisy o odpowiedzialności prawnej		Art. 54b. Przepisy o odpowiedzialności prawnej

i postępowaniu w sprawach prasowych stosuje się odpowiednio do naruszeń prawa związanych z przekazywaniem myśli ludzkiej za pomocą innych niż prasa środków przeznaczonych do rozpowszechniania, niezależnie od techniki przekazu, w szczególności publikacji nieperiodycznych oraz innych wytworów druku, wizji i fonii.		i postępowaniu w sprawach prasowych stosuje się odpowiednio do naruszeń prawa związanych z przekazywaniem myśli ludzkiej za pomocą innych niż prasa środków przeznaczonych do rozpowszechniania, niezależnie od techniki przekazu, w szczególności publikacji nieperiodycznych oraz innych wytworów druku, wizji i fonii.
	27) uchyla się art. 55~57;	
	28) w art. 58: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Postępowanie w sprawach wynikających z niniejszej ustawy, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego czasu nie zakończone, toczy się do zakończenia w danej instancji według przepisów dotychczasowych.” b) uchyla się ust. 2.”;	
	29) uchyla się art. 59.”;	